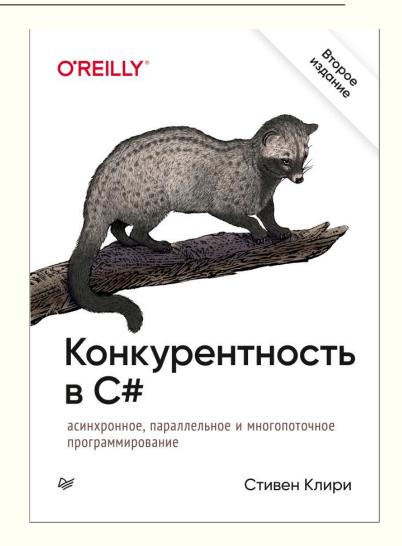
АСИНХРОННЕ ВИКОНАННЯ КОДУ

Лекція 11 Об'єктно-орієнтоване програмування

План лекції

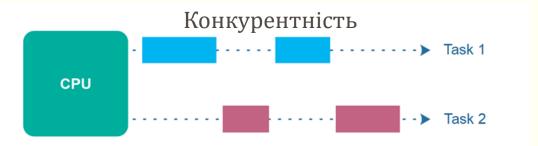
- Загальні відомості про конкурентне виконання коду.
- Асинхронні операції на базі синтаксису async-await.
- Асинхронні потоки.

ЗАГАЛЬНІ ВІДОМОСТІ ПРО КОНКУРЕНТНЕ ВИКОНАННЯ КОДУ

Питання 11.1. (глава 1 з книги)

- *Конкурентність* виконання відразу кількох дій одночасно.
 - Додатки використовують конкурентність, наприклад, щоб реагувати на ввід даних користувачем під час запису в БД.
 - Серверні додатки застосовують конкурентність для реакції на другий запит у ході завершення першого запиту.
- *Багатопоточність* форма конкурентності, яка використовує кілька програмних потоків виконання.
 - Відноситься до буквального використання декількох потоків і є лише різновидом конкурентності.
 - Безпосереднє використання низькорівневих видів багатопоточності в сучасних додатках практично не має сенсу; високорівневі абстракції перевершують багатопотокові засоби старої школи як за потужністю, так і за ефективністю.
 - Багатопоточність продовжує жити в пулах потоків корисному місці для постановки робочих операцій в чергу, яка автоматично регулюється в залежності від навантаження.

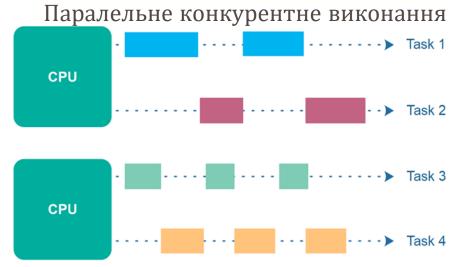

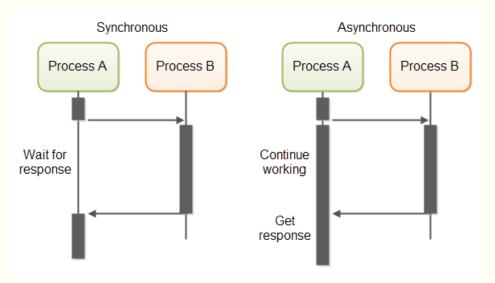
- Маючи пул потоків, стає можливо працювати з іншою формою конкурентності: **паралельною обробкою** виконанням великого об'єму роботи за рахунок її розподілу між кількома потоками, що виконуються одночасно.
 - Паралельна обробка (або паралельне програмування) використовує багатопоточність для максимально ефективного використання багатоядерних процесорів: нерозумно доручати всю роботу одному ядру, в той час як інші простоюють.
 - Паралельна обробка розподіляє роботу між кількома потоками, кожен з яких може виконуватися незалежно на окремому ядрі.

• Паралельна обробка є однією з різновидів багатопоточності, а багатопоточність є різновидом конкурентності.

@Марченко С.В., ЧДБК, 2021

- *Асинхронне програмування* різновид конкурентності, що використовує обіцянки (проміси) або зворотні виклики для уникнення створення зайвих потоків.
 - *Обіцянка (future / promise)*, або <u>заздалегідь намічений тип</u> тип, який представляє деяку операцію, що завершиться в майбутньому. Приклади сучасних типів обіцянок в .NET Task i Task<TResult>.
 - Старіші асинхронні API використовують зворотні виклики або події замість обіцянок.
 - Центральне місце займає ідея асинхронної операції деякої запущеної операції, яка завершиться через деякий час.
 - Хоча операція триває, вона не блокує вихідний потік; потік, який запустив операцію, вільний для виконання іншої роботи.
 - Коли операція завершиться, вона сповіщує свою обіцянку або активізує зворотний виклик чи подію, щоб додаток дізнався про завершення.
 - Завдяки підтримці async та await у сучасних МП асинхронне програмування стає майже таким же простим, як і синхронне (неконкурентне) програмування.

Робота з класом Task

```
static void Main(string[] args)
   var outer = Task.Factory.StartNew(() => // зовнішня задача
       Console.WriteLine("Outer task starting...");
       var inner = Task.Factory.StartNew(() => // вкладена задача
           Console.WriteLine("Inner task starting...");
           Thread.Sleep(2000);
           Console.WriteLine("Inner task finished.");
       });
   });
   outer.Wait(); // очікуємо виконання зовнішньої задачі
   Console.WriteLine("End of Main");
   Console.ReadLine();
```

- Одна задача може запускати іншу вкладену задачу.
 - При цьому ці задачі виконуються незалежно одна від одної.
 - Незважаючи на те, що тут ми очікуємо виконання зовнішньої задачі, вкладена задача може завершити виконання навіть після завершення методу Main:

```
M Консоль отладки Microsoft Visual Studio
Outer task starting...
End of Main
Inner task starting...
Inner task finished.
```

Робота з класом Task

• Якщо потрібно, щоб вкладена задача вивконувалась разом із зовнішньою, необхідно використовувати значення TaskCreationOptions.AttachedToParent.

```
var outer = Task.Factory.StartNew(() => // зовнішня задача
{
    Console.WriteLine("Outer task starting...");
    var inner = Task.Factory.StartNew(() => // вкладена задача
    {
        Console.WriteLine("Inner task starting...");
        Thread.Sleep(2000);
        Console.WriteLine("Inner task finished.");
    }, TaskCreationOptions.AttachedToParent);
});
outer.Wait(); // очікуємо виконання зовнішньої задачі
Console.WriteLine("End of Main");
Console.ReadLine();
```

```
C:\Users\puasson\source\repos\Concurrency_chapter'
Outer task starting...
Inner task starting...
Inner task finished.
End of Main
```

Робота з класом Task. Масив задач

■ Можна визначити всі задачі в масиві безпосередньо через об'єкт Task:

```
Task[] tasks1 = new Task[3]
{
    new Task(() => Console.WriteLine("First Task")),
    new Task(() => Console.WriteLine("Second Task")),
    new Task(() => Console.WriteLine("Third Task"))
};

// запуск задач у масиві
foreach (var t in tasks1)
    t.Start();
```

• Або також можна використовувати методи Task.Factory.StartNew або Task.Run і відразу запускати всі задачі:

```
Task[] tasks2 = new Task[3];
int j = 1;
for (int i = 0; i < tasks2.Length; i++)
    tasks2[i] = Task.Factory.StartNew(() => Console.WriteLine($"Task {j++}"));
```

■ Але в будь-якому випадку знову ж можемо зіткнутися з тим, що всі завдання з масиву можуть завершитися після того, як відпрацює метод Main, в якому запускаються ці задачі.

Робота з класом Task. Масив задач

```
Task[] tasks1 = new Task[3]
                                                                        C:\Users\puasson\source\repos\Concurrency_chapter1\Co
                                                                       First Task
    new Task(() => Console.WriteLine("First Task")),
                                                                       Завершення методу Main
    new Task(() => Console.WriteLine("Second Task")),
                                                                       Second Task
    new Task(() => Console.WriteLine("Third Task"))
                                                                       Third Task
};
                                                                       Task 1
foreach (var t in tasks1)
                                                                       Task 2
    t.Start();
                                                                       Task 3
Task[] tasks2 = new Task[3];
int j = 1;
for (int i = 0; i < tasks2.Length; i++)</pre>
    tasks2[i] = Task.Factory.StartNew(() => Console.WriteLine($"Task {j++}"));
Console.WriteLine("Завершення методу Main");
Console.ReadLine();
```

- Інша форма конкурентності *реактивне програмування (reactive programming)*.
 - Асинхронне програмування передбачає, що додаток запускає операцію, яка завершиться в майбутньому.
 - Реактивне програмування тісно пов'язане з асинхронним програмуванням, але в його основі лежать асинхронні події замість асинхронних операцій.
 - Асинхронні події можуть не мати фактичного «початку», можуть відбуватися в будь-який час і можуть ініціюватися багаторазово.
 - Один із прикладів такого роду введення даних користувачем.
- Реактивне програмування декларативний стиль програмування, при якому додаток реагує на події.
 - Якщо розглядати додаток як величезний скінченний автомат, поведінка програми може бути описана як реакція на серію подій з оновленням свого стану на кожну подію.
 - 3 сучасними фреймворками цей метод дуже корисний в реальних додатках.
 - Реактивне програмування не обов'язково конкурентне, але воно тісно пов'язане з конкурентностью.

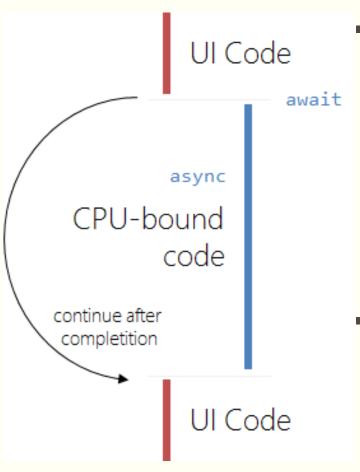
- Дві основних переваги:
 - Для програм з графічним інтерфейсом користувача асинхронне програмування забезпечує швидкий відгук.
 - Для програм, які працюють на стороні сервера асинхронне програмування забезпечує масштабованість.
 Серверний додаток може в деякій мірі масштабуватися за рахунок використання пулу потоків, але асинхронний серверний додаток зазвичай володіє на порядок кращими можливостями масштабування.
- Обидві переваги зумовлені тим, що асинхронне програмування вивільняє потоки.
 - Для GUI-програм асинхронне програмування звільняє UI-потік; це дозволяє графічному додатку зберегти високу швидкість відгуку на введення користувача.
 - Для серверних додатків асинхронне програмування звільняє потоки запитів і дозволяє серверу використовувати свої потоки для обслуговування більшої кількості запитів.

- У сучасних асинхроних додатках .NET використовуються 2 ключових слова: async i await.
 - Ключове слово async додається в оголошення методу та має подвійне призначення: дозволяє використовувати ключове слово await всередині цього методу та наказує компілятору згенерувати для цього методу скінченний автомат за аналогією з роботою yield return.
 - Метод з ключовим словом async може повернути Task<TResult>, якщо він повертає значення; Task якщо він не повертає значення; або будь-який інший «подібний» тип такий, як ValueTask.
 - Крім того, async-метод може повернути IAsyncEnumerable<T> або IAsyncEnumerator<T>, якщо він повертає кілька значень у переліченні.
 - «Подібні» типи представляють обіцянки; вони можуть повідомляти викликаючий код про завершення async-методу.
- Уникайте async void! Можливо створити async-метод, який повертає void, але це слід робити тільки при написанні async-обробника подій.
 - Звичайний async-метод без значення, що повертається повинен повертати Task, а не void.

Приклад асинхронного коду

```
async Task DoSomethingAsync()
{
   int value = 8;
   await Task.Delay(TimeSpan.FromSeconds(1));
   value *= 2;
   await Task.Delay(TimeSpan.FromSeconds(1));
   return value;
}
```

- async-метод починає виконуватися синхронно, як і будь-який інший метод.
 - Усередині async-методу команда await виконує асинхронне очікування за своїм аргументом.
 - Спочатку вона перевіряє, чи завершилася операція: якщо так, то метод залишиться активним (синхронно).
 - Інакше await призупиняє async-метод і повертає незавершену задачу.
 - Коли операція завершиться пізніше, метод async продовжує виконання.
- async-метод може розглядатися як такий, що складається з декількох синхронних частин, розділених командами await.
 - Перша синхронна частина виконується в потоці, який викликав метод, але де виконуються інші синхронні частини? Відповідь на це питання не проста.

- При виконанні await для задачі (найрозповсюдженіший сценарій) у момент, коли await вирішує призупинити метод, зберігається контекст.
 - Це поточний об'єкт SynchronizationContext, якщо тільки він не дорівнює null (тоді контекстом є поточний об'єкт TaskScheduler).
 - Метод відновлює виконання в цьому збереженому контексті.
 - Зазвичай контекстом є UI-контекст (для UI-потоку) або контекст пулу потоків (у більшості інших ситуацій).
 - У ASP.NET Classic контекстом також може бути контекст запиту ASP.NET.
 - У ASP.NET Core використовується контекст пулу потоків замість спеціального контексту запиту.
- Таким чином, у наведеному коді всі синхронні частини намагаються відновити продовження в вихідному контексті.
 - Якщо викликати метод DoSomethingAsync з UI-потоку, кожна з його синхронних частин буде виконуватися в цьому UI-потоці, але якщо викликати його з потоку з пулу потоків, то кожна з синхронних частин буде виконуватися в будь-якому потоці з пулу потоків.
 - Щоб обійти цю поведінку за умовчанням, можна виконати await по результату методу розширення ConfigureAwait з передачею false в параметрі continueOnCapturedContext.

```
async Task DoSomethingAsync()
    int value = 13;
    // Asynchronously wait 1 second.
    await Task.Delay(TimeSpan.FromSeconds(1))
           .ConfigureAwait(false);
   value *= 2;
    // Asynchronously wait 1 second.
    await Task.Delay(TimeSpan.FromSeconds(1))
           .ConfigureAwait(false);
    Trace.WriteLine(value);
```

- Код починає виконання в викликаючому потоці, а після припинення await він відновлює виконання в потоці з пулу потоків.
 - Хороша практика: викликати ConfigureAwait в базових «бібліотечних» методах і відновлювати контекст тільки тоді, коли буде потрібно - в ваших зовнішніх методах «користувацького інтерфейсу».
- Ключове слово await також може працювати з будь-яким об'єктом, який допускає очікування (awaitable), побудованим за певною схемою.
 - Наприклад, бібліотека Base Class Library включає тип ValueTask<T>, який зменшує витрати пам'яті, якщо результат в основному є синхронним, зокрема, при зчитуванні з кешу.
 - Тип ValueTask<T> не перетворюється в Task<T> напряму, а будується за схемою, що допускає очікування, тому може використовуватись з await.
 - У більшості випадків await отримує Task або Task<TResult>.

Існує 2 основних способи створення екземплярів Task

- Деякі задачі представляють реальний код, який повинен виконуватись процесором обчислювальні задачі – створюються викликом Task.Run (або TaskFactory.StartNew, якщо мають виконуватись за певним розкладом).
- Інші задачі представляють сповіщення (базуються на подіях) та створюються за допомогою TaskCompletionSource<TResult> (або однієї із скорочених форм).
 - Більшість задач вводу/виводу використовує TaskCompletionSource<TResult>.

Обробка помилок з async-await виглядає логічно

```
abstract class ch01 03
    public abstract Task PossibleExceptionAsync();
    public abstract void LogException(Exception ex);
    async Task TrySomethingAsync()
        try
            await PossibleExceptionAsync();
        catch (NotSupportedException ex)
            LogException(ex);
            throw;
```

- У коді PossibleExceptionAsync може викинути виняток NotSupportedException, проте TrySomethingAsync може природно перехопити його.
 - Трасування стеку перехопленого винятку зберігається без штучного пакування в TargetInvocationException чи AggregateException.

```
abstract class ch01 04
    public abstract Task PossibleExceptionAsync();
    public abstract void LogException(Exception ex);
    async Task TrySomethingAsync()
        // The exception will end up on the Task, not thrown directly.
        Task task = PossibleExceptionAsync();
        try
            // The Task's exception will be raised here, at the await.
            await task;
        catch (NotSupportedException ex)
            LogException(ex);
            throw;
```

- Коли async-метод викидає виняток, він поміщується в вихідний об'єкт Task, і задача Task завершується.
 - При виконанні await для цього Task-об'єкта оператор await отримує цей виняток і (заново) викидає його так, що початкове трасування стека зберігається.
 - Тут код буде працювати очікувано, якщо PossibleExceptionAsync є async-методом.

```
class ch01 05
   async Task WaitAsync()
        // This await will capture the current context ...
        await Task.Delay(TimeSpan.FromSeconds(1));
        // ... and will attempt to resume the method here
        // in that context.
   void Deadlock()
        // Start the delay.
        Task task = WaitAsync();
        // Synchronously block, waiting for the async method
        // to complete.
        task.Wait();
```

- Якщо викликається async-метод, слід виконати await для задачі, яку цей метод повертає.
 - Намгайтесь не викликати Task.Wait(), Task<TResult>.Result або GetAwaiter().GetResult(), оскільки це призводить до взаємоблокування (deadlock).
- Тут код створює дедлок при виклику з UI-контексту або контексту ASP.NET Classic, оскільки обидва допускають виконання тільки одного потоку.
 - Deadlock() викличе WaitAsync(), що запускає затримку, а потім (синхронно) очікує завершення цього метода з блокуванням контекстного потоку.
 - Коли затримка завершиться, await намагається відновити WaitAsync() у збереженому контексті, проте не зможе, оскільки в контексті вже є заблокований потік (контекст не дорусає більше 1 потоку в будь-який момент часу).
- Запобігти взаємоблокуванню можна 2 способами:
 - застосувати ConfigureAwait(false) в WaitAsync (змусить await ігнорувати його контекст)
 - застосувати await з викликом WaitAsync (перетворює Deadlock() в async-метод).

- Асинхронні потоки беруть основу async та await і розширяють її для роботи з багатьма значеннями.
 - Асинхронні потоки будуються на основі концепції асинхронних перелічуваних об'єктів, які схожі на звичайні перелічувані об'єкти (enumerables), за винятком того, що дозволяють виконати асинхронну роботу при отриманні наступного елемента послідовності.
- Асинхронні потоки особливо корисні тоді, коли маємо послідовність даних, які надходять поодинці або блоками.
 - Наприклад, якщо додаток обробляє відповідь API, у якому використовується розбиття на сторінки з параметрами limit та offset, асинхронні потоки можуть стати ідеальною абстракцією.

- Паралельне програмування слід використовувати, коли серйозний обсяг обчислювальної роботи може бути розділений на незалежні блоки.
 - Паралельне програмування тимчасово підвищує завантаження процесора для поліпшення пропускної спроможності системи; це корисно в клієнтських системах, в яких процесор часто простоює, але в серверних системах зазвичай недоречно.
 - У більшості серверів присутні деякі вбудовані засоби паралелізму; наприклад, ASP.NET обробляє кілька запитів паралельно.
 - Написання паралельного коду на сервері може приносити користь в деяких ситуаціях (якщо вам відомо, що кількість одночасно обслуговуваних користувачів завжди буде низькою), але, як правило, паралельне програмування на сервері буде конфліктувати з вбудованими паралельними засобами і не принесе ніякої реальної користі.
- Існує 2 форми паралельного програмування: паралелізм даних і паралелізм задач.
 - Паралелізм даних виникає тоді, коли є набір переважно незалежних фрагментів даних, які очікують обробки.
 - Під паралелізмом задач розуміється ситуація, в якій є деякий пул роботи, де кожен фрагмент роботи в основному не залежить від інших.
 - Паралелізм задач може бути динамічним: якщо один фрагмент роботи породжує кілька додаткових фрагментів роботи, вони можуть бути додані в пул роботи.

- Відомі різні підходи до реалізації паралелізму даних.
 - Meтод Parallel.ForEach() є аналогом циклу foreach і повинен використовуватися там, де це можливо.
 - Клас Parallel також підтримує Parallel.For() аналог циклу for і може використовуватися, якщо обробка даних залежить від індексу.
 - Інший варіант PLINQ (Parallel LINQ), що надає метод розширення AsParallel для запитів LINQ.
- Parallel більш ефективно витрачає ресурси, ніж PLINQ;
 - Parallel краще співіснує з іншими процесами в системі, тоді як PLINQ (за умовчанням) буде намагатися поширитися по всьому процесорам.
 - До недоліків Parallel слід віднести те, що він вимагає більш явної реалізації; PLINQ в багатьох випадках дозволяє писати більш елегантний код.

• Код, що використовує Parallel.ForEach, виглядає приблизно так:

```
abstract class Matrix
{
    public abstract void Rotate(float degrees);
}

void RotateMatrices(IEnumerable<Matrix> matrices, float degrees)
{
    Parallel.ForEach(matrices, matrix => matrix.Rotate(degrees));
}
```

■ PLINQ виглядає десь так:

```
public abstract bool IsPrime(int value);

IEnumerable<bool> PrimalityTest(IEnumerable<int> values)
{
    return values.AsParallel().Select(value => IsPrime(value));
}
```

- Для паралельної обробки справедлива рекомендація: блоки роботи повинні бути якомога незалежними один від одного.
 - Це максимізує паралелізм: як тільки доведеться використовувати спільний доступ до стану в різних потоках, потрібно буде синхронізувати його.
- Результати паралельної обробки можуть оброблятися різними способами.
 - Вихід можна помістити в деякий різновид конкурентної колекції або ж провести агрегування результатів для отримання зведеного показника.
 - Агрегування часто застосовується в паралельній обробці; такий різновид функціональності «відображення / згортка» також підтримується перевантаженими версіями методів класу Parallel.

- Паралелізм задач орієнтований на виконання роботи.
 - На високому рівні між паралелізмом даних і паралелізмом завдань є багато спільного; «обробка даних» може розглядатися як різновид «роботи».
 - Багато задач паралелізму можуть вирішуватися будь-яким з цих способів; використовуйте той API, який здасться вам більш природним для поточного завдання.
- Parallel.Invoke() різновид метода Parallel(), що реалізує різновид паралелізму задач типу «галуження/об'єднання»: ви передаєте набір делегатів, які повинні виконуватись паралельно:

```
void ProcessArray(double[] array) {
    Parallel.Invoke(
          () => ProcessPartialArray(array, 0, array.Length / 2),
                () => ProcessPartialArray(array, array.Length / 2, array.Length)
    );
}

void ProcessPartialArray(double[] array, int begin, int end)
{
    // CPU-intensive processing...
}
```

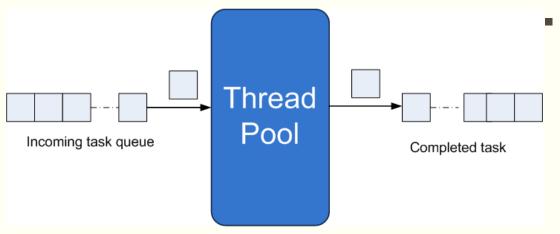
- Тип Task спочатку був розроблений для паралелізму задач, хоча він також використовувався для асинхронного програмування.
 - Екземпляр Task (в контексті паралелізму задач) представляє деяку роботу.
 - Meтод Wait() може використовуватися для очікування завершення завдання, а властивості Result і Exception для отримання результатів цієї роботи.
 - Код, що використовує Task безпосередньо, складніше коду, в якому використовується Parallel, але і він може бути корисним, якщо структура паралелізму невідома до стадії виконання.
 - 3 цим різновидом динамічного паралелізму кількість необхідних фрагментів роботи невідома до початку обробки; це з'ясовується під час виконання.
- У загальному випадку динамічний фрагмент роботи повинен запускати всі необхідні йому дочірні задачі, а потім очікувати їх завершення.
 - У типу Task є спеціальний прапор TaskCreationOptions.AttachedToParent, який може використовуватися для цієї мети.

- Паралелізм задач повинен прагнути до незалежності складових, як і паралелізм даних.
 - Чим незалежніші ваші делегати, тим ефективніше програма.
 - Крім того, якщо делегати залежні один від одного, їх доведеться синхронізувати, що ускладнить написання правильного коду.
 - При паралелізмі задач слід особливо уважно стежити за змінними, збереженими в замиканнях (closures).
 - Пам'ятайте, що в замиканнях зберігаються посилання (а не значення), і це може привести до неочевидних ситуацій зі спільним використанням даних.

Обробка помилок при всіх типах паралелізму організується аналогічно

- Оскільки операції виконуються паралельно, в програмі можуть виникнути множинні винятки, тому вони упаковуються в виняток AggregateException, що запускається в ваш код.
 - Ця поведінка послідовно реалізується для Parallel.ForEach(), Parallel.Invoke(), Task.Wait() і т. д.
 - Тип AggregateException містить корисні методи Flatten() і Handle(), що спрощують код обробки помилок.

```
void Test()
    try
        Parallel.Invoke(() => { throw new Exception(); },
            () => { throw new Exception(); });
    catch (AggregateException ex)
        ex.Handle(exception =>
            Trace.WriteLine(exception);
            return true; // "handled"
        });
```

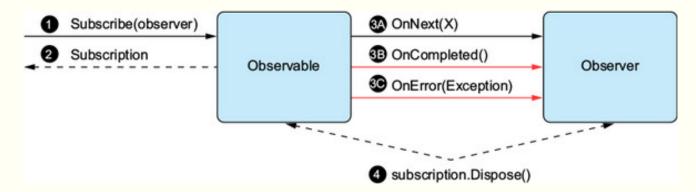

- Зазвичай не доводиться турбуватися про те, як пул потоків організовує виконання роботи.
 - Паралелізм даних і задач використовують динамічно регульовані розподільники (partitioners) для розподілу роботи між робочими потоками.
 - Пул потоків збільшує кількість потоків при необхідності.
 - Він має одну робочу чергу, і кожен потік з пулу потоків використовує власну робочу чергу.
 - Коли потік з пулу ставить в чергу додаткову роботу, то спочатку відправляє її в свою чергу, так як робота зазвичай зв'язується з поточним робочим елементом (work item); така поведінка змушує потоки займатися своєю власною частиною роботи і максимізує відсоток влучень в кеш.
 - Якщо у іншого потоку немає роботи, він забирає роботу з черги іншого потоку.
 - Компанія Microsoft витратила багато сил на те, щоб пул потоків по можливості працював ефективно; існує багато налаштувань, які можна змінювати для досягнення максимальної швидкодії.
 - Якщо ваші задачі не дуже малі, вони повинні добре працювати з налаштуваннями за умовчанням.

Задачі повинні бути ні надто короткими, ні надто довгими

- Якщо задачі виходять занадто короткими, то витрати ресурсів на розбиття даних на задачі та планування цих задач у пулі потоків починають відігравати значну роль.
 - Якщо задачі надто довгі, то пул потоків не може динамічно регулювати рівномірний розподіл роботи.
 - Важко заздалегідь визначити, яку задачу слід вважати «занадто короткою» або «занадто довгою»; це залежить від розв'язуваної задачі і приблизних можливостей обладнання.
 - Як правило, краще робити свої задачі якомога коротшими без створення проблем швидкодії (якщо швидкодія раптово падає, значить задачі занадто короткі).
 - Ще краще не працювати з задачами безпосередньо, а скористатися типом Parallel або PLINQ.
 - Ці високорівневі форми паралелізму містять вбудовані засоби розподілу роботи, які вирішують цю задачу за вас (і вносять необхідні корективи під час виконання).

- Реактивне програмування дозволяє розглядати потік подій як потік даних.
 - Як правило, якщо події передаються будь-які аргументи, то в коді краще використовувати System.Reactive замість звичайного обробника подій.
 - Paніше пакет System.Reactive називався Reactive Extensions; ця назва часто скорочувалася до «Rx.». Всі три терміни відносяться до однієї технології.
- Реактивне програмування базується на концепції спостережуваних потоків (observable streams).
 - Підписавшись на спостережуваний потік, ви будете отримувати довільну кількість елементів даних (OnNext);
 - Потік може завершитися однією помилкою (OnError) або повідомленням «кінець потоку» (OnCompleted).
 - Деякі спостерігаються потоки ніколи не завершуються.

• Реальні інтерфейси виглядають так:

```
interface IObserver<in T>
{
    void OnNext(T item);
    void OnCompleted();
    void OnError(Exception error);
}
interface IObservable<out T>
{
    IDisposable Subscribe(IObserver<TResult> observer);
}
```

- Бібліотека System.Reactive (Rx) компанії Microsoft містить всі реалізації, які можуть знадобиться.
 - Код Reactive дуже схожий на LINQ; його можна розглядати як «LINQ to Events».
 - System.Reactive містить всі можливості LINQ, а також додає велику кількість власних операторів особливо призначених для роботи з часом.

```
void Test() {
   Observable.Interval(TimeSpan.FromSeconds(1))
        .Timestamp()
        .Where(x => x.Value % 2 == 0)
        .Select(x => x.Timestamp)
        .Subscribe(x => Trace.WriteLine(x));
}

void Test2() {
   IObservable<DateTimeOffset> timestamps =
        Observable.Interval(TimeSpan.FromSeconds(1))
        .Timestamp()
        .Where(x => x.Value % 2 == 0)
        .Select(x => x.Timestamp);
        timestamps.Subscribe(x => Trace.WriteLine(x));
}
```

- Код зліва починається з запуску лічильника з періодичним таймером (Interval) і додавання часової мітки для кожної події (Timestamp).
 - Потім події фільтруються так, щоб включалися тільки парні значення лічильника (Where), вибираються значення часової мітки (Timestamp), після чого кожне значення часової мітки, що надійшло, записується в відладник (Subscribe).
 - Головна відмінність: LINQ to Objects і LINQ to Entities використовують модель витягування (pull model), при якій перерахування запиту LINQ «витягує» дані з запиту, тоді як LINQ to Events (System.Reactive) використовує модель проштовхування (push model), при якій події надходять і переміщаються по запиту самі по собі.
- Визначення спостережуваного потоку не залежить від його підписок. Для типу нормально визначати спостережувані потоки та робити їх доступними в вигляді ресурсу IObservable<TResult>.
 - Потім інші типи можуть підписуватись на ці потоки або об'єднувати їх з іншими операторами для створення іншого спостережуваного потоку.
- Підписка System.Reactive також є ресурсом.
 - Оператори Subscribe повертають реалізацію IDisposable, яка представляє підписку.
 - Коли ваш код завершить прослуховування спостережуваного потоку, він повинен припинити свою підписку.

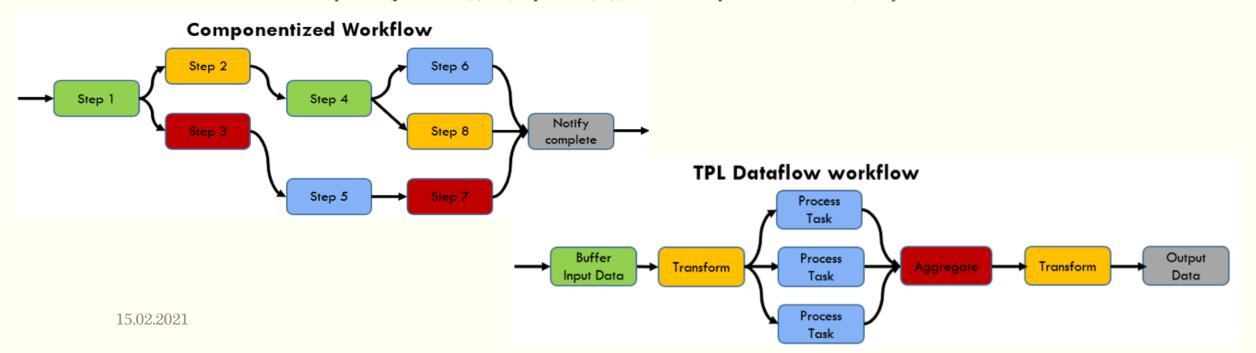
- Підписки поводять себе по-різному з холодними та гарячими спостережуваними об'єктами.
 - Гарячий (hot) спостережуваний об'єкт представляє собою потік подій, який завжди знаходиться в русі; якщо при появі події немає жодного підписника, вона втрачається. Наприклад, переміщення миші.
 - У холодного (cold) спостережуваного об'єкта події не надходять постійно. Такий об'єкт реагує на підписку, починаючи послідовність подій. Наприклад, завантаження HTTP; підписка ініціює відправку запиту HTTP.
- Оператор Subscribe також завжди повинен отримувати параметр обробки помилок.
 - Більш правильний приклад, який буде правильно реагувати, якщо спостережуваний поток завершується з помилкою:

Бібліотека TPL Dataflow — цікаве поєднання асинхронних і паралельних технологій

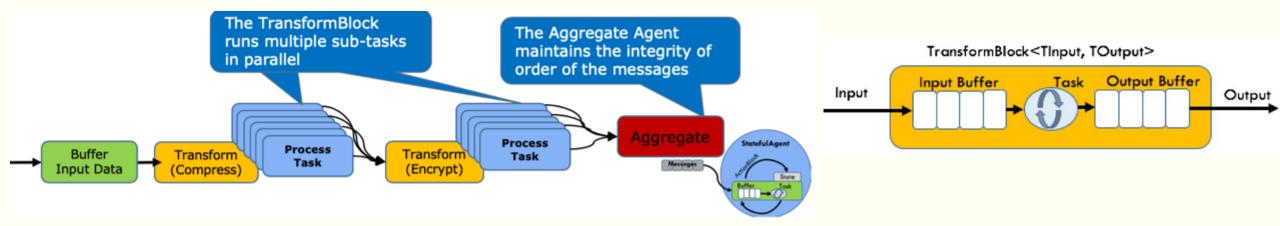
- Ця бібліотека може бути корисною для послідовності процесів, які повинні застосовуватись до ваших даних.
 - Уявіть, що потрібно завантажити дані за URL-адресою, розібрати їх, а потім обробити паралельно з іншими даними.
 - TPL Dataflow зазвичай використовується як простий конвеєр: дані входять з одного кінця та переміщуються, поки не вийдуть з іншого кінця.
- Бібліотека здатна впоратися з сітчастими (mesh) структурами будь-якого типу.
 - У сітках можна визначати галуження, об'єднання і цикли.
 - У більшості випадків мережі TPL Dataflow використовуються як конвеєри.
- Базовим структурним елементом мережі потоку даних (dataflow mesh) є блок потоку даних (dataflow block).
 - Блок може бути *блоком-приймачем* (отримання даних), блоком-джерелом (виробництво даних) або їх поєднанням.
 - Блоки-джерела можуть зв'язуватись з блоками-приймачами для формування мережі.

Бібліотека TPL Dataflow

- Блоки є напівнезалежними; вони обробляють дані по мірі надходження і передають результат далі.
 - Зазвичай ви створюєте всі блоки, встановлюєте зв'язки між ними, а потім починаєте подавати дані з одного кінця.
 - Дані після цього виходять з іншого кінця самі собою.
 - Можливості потоків даних цим не обмежуються; можна створювати зв'язки і додавати їх у мережу в той час, коли по них переміщуються дані; проте це досить нетривіальний сценарій.

Бібліотека TPL Dataflow

- Блоки-приймачі містять буфери для отримуваних даних.
 - Наявність буфера дозволяє їм отримувати нові елементи даних навіть тоді, коли вони ще не готові до їх обробки; це дозволяє даним переміщатись по мережі.
 - Така буферизація може створити проблеми в сценаріях з галуженням, в яких один блок-джерело зв'язується з 2 блоками-приймачами.
 - Якщо у блока-джерела маються дані для відправки по напряму потока, він починає пропонувати їх своїм зв'язаним блокам по одному.
 - За умовчанням перший блок-приймач просто отримує дані та буферизує їх, а другий блок-приймач ці дані ніколи не отримає.
 - Проблема вирішується обмеженням буферів блоков-приймачів.

Бібліотека TPL Dataflow

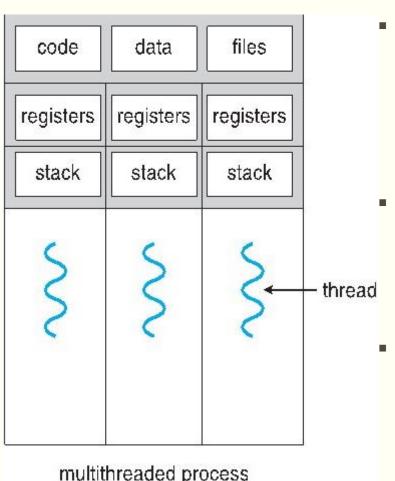
```
try
    var multiplyBlock = new TransformBlock<int, int>(item =>
        if (item == 1)
            throw new InvalidOperationException("Blech.");
        return item * 2;
    });
    multiplyBlock.LinkTo(subtractBlock,
        new DataflowLinkOptions { PropagateCompletion = true });
    multiplyBlock.Post(1);
    subtractBlock.Completion.Wait();
catch (AggregateException exception)
    AggregateException ex = exception.Flatten();
    Trace.WriteLine(ex.InnerException);
```

- Якщо щось піде не так, відбувається відмова блоку наприклад, якщо оброблюючий делегат викидає виняток при обробці елемента даних.
 - Коли в блоці відбувається відмова, він перестає отримувати дані.
- За умовчанням це не призводить до порушення var subtractBlock = new TransformBlock<int, int>(item => item 2); працездатності всієї мережі, а дозволяє перебудувати цю multiplyBlock.LinkTo(subtractBlock, частину мережі чи перенаправити дані.
 - Проте це нетривіальний сценарій; у більшості випадків зазвичай потрібно, щоб відмови розповсюджувались по зв'язках до цілевих блоків.
 - Потік даних теж підтримують цей варіант; єдиний неочевидний аспект виняток, що розповсюджується по зв'язках, упаковується в AggregateException.
 - Звідси, при довгому конвеєрі можуть з'являтись винятки з великою глибиною вкладеності;
 - проблему можна обійти за допомогою методу AggregateException.Flatten()

На перший погляд мережі потоків даних дуже схожі на спостережувані потоки

- Як у мереж, так і в потоків існує концепція елементів даних, що в них переміщаються.
 - Крім того, у мереж і потоків є концепції нормального завершення (сповіщення про те, що дані перестали надходити) і завершення з відмовою (сповіщення про те, що протягом обробки даних виникла деяка помилка).
- Проте System.Reactive (Rx) і TPL Dataflow володіють різними можливостями.
 - Спостережувані об'єкти Rx зазвичай краще блоків потоку даних при виконанні будь-яких операцій, пов'язаних з хронометражом.
 - Блоки потоків даних загалом краще спостережуваних об'єктів Rx при виконанні паралельної обробки.
- На концептуальному рівні робота Rx нагадує налаштування зворотних викликів: кожний крок спостережуваного об'єкта напряму викликає наступний крок.
 - 3 іншого боку, кожний блок у мережі потоку даних практично незалежний від решти блоків.
 - Як Rx, так і TPL Dataflow мають власні галузі застосування, які частково перетинаються. Також вони добре працюють разом.

Вступ до багатопоточного програмування

- Потік є незалежним виконавцем (executor).
 - Кожний процес складається з кількох потоків, тому вони можуть виконувати різні операції одночасно.
 - Кожний потік має власний незалежний стек, проте він спільно використовує пам'ять з рештою потоків процесу.
 - У деяких додатках передбачено один спеціальний потік. Наприклад, додатки з користувацьким інтерфейсом мають один спеціальний UI-потік, а в консольних додатках існує спеціальний головний потік.
- У кожного додатку .NET присутній пул потоків.
 - Пул потоків містить набір робочих потоків, готових до виконання довільної роботи, що буде їм призначена.
 - Пул потоків відповідає за визначення кількості потоків, що знаходяться в пулі, в будь-який момент часу.
 - Пул потоків було ретельно оптимізовано для більшості реальних ситуацій.
- Створювати нові потоки самостійно вам не потрібно.
 - Едина ситуація, в якій може виникнути необхідність у створенні екземплярів Thread, створення потоків STA для COM-взаємодій.
 - Потік відноситься до низькорівневих абстракцій. Пул потоків на дещо вищому рівні абстракції; коли код ставить роботу в чергу пулу потоків, то сам пул потоків при необхідності позаботится о создании потока.
 - Розглядатимемо ще вищі абстракції: паралельна обробка і потоки даних ставлять роботу в чергу пулу потоків при необхідності.

Колекції для конкурентних додатків

- Існує кілька видів колекцій, які можуть принести користь при конкурентному програмуванні: конкурентні колекції та незмінювані колекції.
 - Конкурентні колекції дозволяють кільком потокам оновлювати їх одночасно з забезпеченням безпеки.
 - Багато конкурентних колекцій використовують знімки (snapshots) поточного стану, щоб один потік міг перелічити значення, поки інший може додавати чи видаляти значення.
 - Конкурентні колекції зазвичай працюють ефективніше простого захисту звичайної колекції за допомогою блокувань (lock).
- Для модифікації незмінюваної колекції створюється нова колекція, що представляє змінену колекцію.
 - Незмінювані колекції розділяють максимально можливий об'єм пам'яті між екземплярами колекцій.
 - Перевага незмінюваних колекцій усі їх операції є чистими, тому вони дуже добре працюють у поєднанні з функціональним кодом.

ДЯКУЮ ЗА УВАГУ!

Наступне запитання: Асинхронні операції на базі синтаксису async-await

- Если вы знакомы с акторскими фреймворками, то увидите, что TPL Dataflow на первый взгляд имеет ряд общих черт с ними.
 - Каждый блок потока данных независим от других он запускает задачи для выполнения работы по мере необходимости (например, выполнения преобразующего делегата или передачи вывода следующему блоку).
 - Можно также настроить каждый блок для параллельного выполнения, чтобы он запускал несколько задач для обработки дополнительного ввода.
 - Из-за этого поведения каждый блок отчасти напоминает актора в акторских фреймворках.
 - Ho TPL Dataflow не является полноценным акторским фреймворком; в частности, отсутствует встроенная поддержка корректного восстановления после ошибок или повторных попыток.
 - TPL Dataflow библиотека с функциональностью, сходной с функциональностью акторов, но не являющаяся полноценным акторским фреймворком.
- Самые распространенные типы блоков TransformBlock<TInput, TOutput> (аналог LINQ Select), TransformManyBlock<TInput, TOutput> (аналог LINQ SelectMany) и ActionBlock<TResult>, выполняющий делегата для каждого элемента данных.